

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ

Denizlerin Korkusuz Cengaveri

ORUÇ REİS

İSMAİL BİLGİN

KAHRAMAN TÜRK DENİZCİLERİ
ORUÇ REİS

İSMAİL BİLGİN

1. BÖLÜM

YAKUP AĞA'NIN DÖRT OĞLU

Ebu Yusuf Abdullah Osmanlı'nın Midilli'yi fethinde büyük katkıları olmuş bir isimdi. Fetihden sonra adaya yerleşmişti. Kendisine Bonova Köyü tımar olarak verilmişti. Büyük çiftliğinde gündelik işlerini yürüten ve denize tutkun olan baba, oğullarını denizci olarak yetiştirmek istiyordu. Dört oğlu vardı: İshak, Oruç, Hızır (Barbaros) ve İlyas... Oğullarıyla sık sık sahile gider, onlarla birlikte yüzerdi. Küçük yelkenlisi ile adanın etrafını dolaşırlardı. Ancak Rodos Şövalyelerinin baskınına uğrayan adada tedbiri elden bırakmamak gerekiyordu.

Yakup Ağa yine bir gün yelkenlisi ile denize açılmıştı. Dört oğlu da yanındaydı. Akşamdan bıraktıkları ağları çekmiş ve balıkları

toplamışlardı. Akşamüzeri bir kıyıda ateş yakmış balık kızartmak için hazırlığa başlamışlardı. Az sonra uzaktan bir yelkenlinin kendilerine doğru yaklaşmakta olduğunu gördüler. İlk önce bu yelkenlinin herhangi bir balıkçıya ait olacağını düşünen Yakup Ağa ve oğulları balıkların pişmesini bekliyordu. Yelkenli sahile yanaşır yanaşmaz içindeki yedi Rodos Şövalyesi kumsala atlamış ve koşarak yanlarına gelmişlerdi:

– Osmanlılar sizi burada keseceğiz!

– Balıkları bizim için kızartmışsınız demek ki! Ha ha ha!

– Ama onları yemek size kismet olmayacak. Onları biz yiyeceğiz. Sizler ise bizden güzel bir dayak yiyeceksiniz. Sonra acı çekmemeniz için sizi burada öldüreceğiz. Yelkenlinize de el koyacağız.

– Midilli’yi ele geçirmek nasılmış size göstereceğiz.

– Adayı sizden geri alacağız.

Bu tehditleri dinleyen Yakup Ağa, 12-17 yaşları arasında olan oğullarına eliyle “sakin olun” diye işaret etti. Şövalyelere dönerek,

– Bize neden saldırırsınız, diye de sordu.

- Sizler düşmansınız.
- Ama size kötülük yapmadık.
- Hele sen, Midilli'nin alınmasında büyük payın olmuş. Bunu da öğrendik.
- Ha ha ha... korktunuz değil mi?
- Sakin bir şekilde oturan Oruç hiç sinirlenmeden:
- Bizler kimseden korkmayız, hele sizden asla!
- Bak sen şu delikanlı bozuntusuna.
- Hızır da;
- Evet ya, sizden neden korkalım ki, dedi.
- Bizler şövalyeyiz. Rodos Şövalyesi.
- Ne olursanız olun, dedi İlyas.
- Şövalyeler kılıçlarını çekip hamle yapmaya hazırlandılar. O anda kızgın tavayı kaptığı gibi şövalyelerden birinin başına geçiren Oruç “Haydi!” diye haykırdı.
- Dört kardeş kendilerinden beklenmeyen bir çeviklikle şövalyelerin karşısına dikildi. Belelerindeki yatağanları çektiler. Onların bu hâli şövalyeleri şaşkına çevirdi:
- Dört çocukla bize karşı koyacağınızı mı sanıyorsun Osmanlı?

– Evelallah!

– Siz bilirsiniz, ölümünüz kolay olacak.

O sırada Hızır bir şövalyenin bacağına savurduğu kılıç darbesinden sonra diğer şövalyeye koştı. Onun da omzuna vurdu. Oruç ise iki şövalyeyi önüne almıştı.

– Gelin bakalım. Şövalye bozuntuları sizi... Kılıç elinize hiç yakışmıyor.

– Sen neler söylüyorsun!

Koşup adamın dizine bastı ve kılıcı boynuna indirdi. Yere atladı. Diğer şövalyenin ayaklarına bir tekme vurdu. Onu da yere düşürdü. Hemen boğazına sarıldı.

– Demek bizi öldürecektiniz ha! Kim ölecek bakalım?

– Yapma. Acı bana!

– Peki, siz bize acır mıydınız?

–

Oruç, demir gibi ellerini adamın boğazına kilitlemişti. Şövalye soluk almada zorlanıyordu. Bir süre daha debelendi ve son nefesini verdi. Bir şövalye kalmıştı o da kılıcını atıp teslim oldu:

– Beni öldürmeyin.

Yakup Ağa, oğullarının bu dövüşünü elinde kılıç ile izlemiş, zorda kalırlarsa onlara yardım etmek için beklemişti. Tam İshak adama kılıç vuracağı sırada babası bağırdı:

– İshak! Dur!

– Neden baba?

– Bunu öldürmeyeceğiz. Esir alacağız. Bize teslim oldu. Silahsız birine silahla karşılık verilmez. Bunu unutmayın.

– Ama baba, onlar bize acımazdı.

– Biz acırız oğlum... Bizim en büyük özelliğimiz de budur zaten. Acımak, merhamet etmek ve aman diyene vurmamak...

İshak öfkeliydi.

– Bunlar hep bizim başımıza bela olacaklar.

– Onu konuşturacağız evladım, bilgi alacağız. Bundan sonraki saldırılara karşı hazır olalım.

Oruç güldü:

– Baba, biz her zaman hazırız. Bunu da az önce ispatladık.

– Doğru dersin evlat, düşmana karşı her zaman hazır olmak lazımdır... Bir an gaflete düşersen düşman seni vurur. Tuzağa düşürür. Bu topraklarda, adalarda yaşamak kolay